

PANDEMIE SOBECTVÍ

Před dvěma roky se začal šířit virus způsobující nemoc, jež dostala označení covid-19. Velmi brzy si začal razit cestu do všech částí světa a zanechávat za sebou stále rostoucí počty mrtvých, především z řad těch nejstarších a nějakým způsobem oslabených lidí. Ukázalo se ale také, že velmi často přináší dlouhodobé následky i těm přeživším.

Ponecháme-li stranou vidinu obrovských zisků farmaceutických koncernů, byl okamžitě vyvinut obrovský tlak na vývoj vakcín, které by postup smrtícího viru zastavily nebo alespoň podstatně zpomalily. To se nakonec také podařilo. **Racionální řešení krize bylo nalezeno, ale narazilo – na zájmy byznysu, neschopnost vlád a v neposlední řadě na iracionalitu jedinců vzpouzejících se očkování, případně opatřením potřebným pro zvládnutí pandemie.**

Od začátku bylo jasné, čeho je potřeba dosáhnout: globální proočkovanost, která by zastavila nápor koronaviru, snížila rizika u nakažených, včetně úmrtnosti, a omezila možnost mutování viru. To vše za dodržování hygienických zásad, jako je dezinfekce rukou, nošení respirátorů a v kritických oblastech i omezení vzájemného styku. Jenže...

Farmaceutické firmy a vlády nejbohatších států, které jednají ve vleku jejich zájmů, nedokázaly a vlastně ani nikdy nechtěly překonat svou koloniální povýšenost, a zejména nehodlaly přijít ani o halír z obrovského byznysu, který očkování přineslo. I když chudé země a solidární lidé v těch bohatých volali po uvolnění patentů k vakcínám, nestalo se tak. **Obří zisky pro úzkou skupinu privilegiovaných vždy byly a jsou v globalizovaném kapitalismu více než životy a zdraví obyčejných lidí.** A tak se nemůžeme divit, že virus může v globálním měřítku mutovat a přinášet nová nebezpečí.

Samostatnou kapitolou je pak chování většiny vlád. Člověk nemusí být zrovna velký myslitel, aby mu došlo, že vlády, jakkoli opírají svou legitimitu o mandát vzešlý z voleb, jednají zejména v zájmu ekonomických elit, nikoli naivů, kteří jim dali svůj hlas. A někdy jsou představitelé těch nejbohatších přímo ekvivalentem vlády, jako v případě Babiše. Není pak divu, že – covid necovid – **lidí musí i v tom nejhorším pěkně chodit do fabrik, aby svým pápům tvořili zisky.** A mimo výrobní proces ať pěkně dřepí doma.

Značná část lidí k pandemii přistupuje zodpovědně. Dodržuje základní hygienické nutnosti, nechává se očkovat a někteří dokonce solidárně pomáhají druhým. Vedle toho ale existuje i skupina těch, kteří svůj díl osobní zodpověd-

nosti nechtějí přijmout, nebo ho přímo programově odmítají. Určitě je tu nemalá část „lemplů“, kteří jsou líní udělat něco navíc, nebo nad nějakými souvislostmi vůbec nepřemýšlejí. A pak je tu (velmi hlasitá) skupina, která rozhodně není homogenní. Jedni věří, že žádný covid neexistuje nebo že jde o spiknutí (koho proti komu?). Část ezoteriků se odpoutala od složitosti světa natolik, že by mohli zfleku léčit mor zaříkáváním místo antibiotik. Někteří vytváří nebo šíří o škodlivosti očkování sofistikovanější teorie, které ale ve skutečnosti nemají žádnou vědeckou hodnotu. Další vycházejí ze svého politického přesvědčení.

Předně tu jsou **nacionalisté. Těm nikdy na životech lidí nezáleželo**, přednější bylo burcovat ve jménu ohroženého národa (způsob ohrožení si můžete doplňovat po libosti podle toho, co se zrovna namane – tentokrát je to „covidová totalita“). Mají svou víru v jádro zdravého národa a počty mrtvých a trvale nemocných je nezajímají. Proč taky, když jejich krédem je, že podřadní mohou zemřít, aby uvolnili místo silným.

Dalšími politickými hochštaplery na tomto poli jsou ultraliberálové, kteří se drží thatcherovského hesla, že **společnost neexistuje a každý by měl mít možnost dělat si, co chce, bez ohledu na ostatní.** Tento postoj je tady ve skutečnosti pěstován už třicet let, byl na něm vybudován dnešní kapitalismus a způsobil, že **společenská solidarita je v troskách.**

Někdy je dokonce antivaxerský (protiočkovací) postoj prohlašován za jakýsi nový disent a děsnou rebelii. Mluví se o nedůvěře v instituce a ve stát. Jenže ve skutečnosti nejde o stát. Ten sice přichází s nějakými doporučeními a nařízeními, ale problém „řeší“ jako ten pomyslný slon v porcelánu, přičemž dělá víc škody než užitku. My, anarchisté a anarchistky, se také neřídíme tím, co po nás stát požaduje. **Řídíme se naopak principem společenské solidarity a vzájemného respektu** a je nám jasné, že máme chránit jak sami sebe, tak i ostatní a dělat vše pro to, aby bylo co nejméně mrtvých a nemocných a abychom se mohli co nejdříve pandemii zbavit.

Pokud mají programoví antivaxeři pocit, že se jim děje příkoří, u nás ať podporu nehledají. Sobecky sledují jen vlastní zájem a ostatní jsou jim ukradení. Naši zbraní je solidarita. A pokud tu někomu chceme teď vyjádřit, pak to jsou především **zdravotníci a další, kteří nesou tíhu pandemie, nekompetentnosti vlády i slovních a fyzických útoků** ze strany egoistických antivaxerů.